



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Milyen ma egy viharos gyűlés

Forrás:

Az Újság

Bp.
(Hely)

1920 X 24
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

687

Hely

Idő

"19204"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

MILYEN MA EGY VIHAROS GYŰLÉS?

(Látogatás a női szabóiparosok nagyválasztmányán.)

Hogy milyen volt azelőtt egy viharos gyűlés, arról, azt hiszem, mindenki tud, mindenki látott már ilyet: felhevült szónokokat, nekidühödött közbeszólókat, sőt közbe-közbe esetleg egy kis parázs verést is a hallgatóság soraiban.

Minden kereskedelmi és iparág produkált ilyen nagygyűléseket a múltban. Am a szavak és gyülekezések kora — úgy mondják — lejárt s „jőjjön a produktív munka” jelszóval új korszakot nyitunk. Nagyoknak kell tehát lenni, a mi tömegesen összehoz ismét gyűlésekre embereket. A nagyok megvan. A női szabóipar munkásai — megérezve, hogy itt a szezon — ötven százalékos béremelést kérnek. A Kristóf-tér 2. sz. alatti Nőiruhakészítők Országos Szövetségében gyűlnek össze tanácskozássra a munkaadók. Munkaadók! Micsoda nagy szó, s milyen kis emberek, egyszerű, a megélhetés gondjával küzdő kisiparosok!

A belső teremben, igaz, ott tanácskoznak a divat nagymesterei, a Berkovits, Holzer, Rác és Kocsis-cég képviselői, Neumann Berta, Fischer Julia szalonjának tulajdonosai s míg ott künn elkeseredetten tárgyalják az egy-két munkással dolgoztatók a kért összeg nagyságát, itt benn új divatkreációkat tanulmányoznak.

Végre, mozdulatlan csöndben megkezdik az ülést. A sápadt félhold fáradtan bepislog, álomszerűen hallatszik fel a váczi-utcai korzó zsongó lármája, míg itt fenn többszáz kenyerét féltő ember visszafojtott lélegzettel hallgatja: „Milyen tisztelt nagyválasztmány!”

S az elnöki székben most nagyjában meghallunk mindent. Hogy a női szabóipar munkásai a 42 koronás nulláslistát alapjára helyezkednek, hogy kissé amerikáznak is, hogy elcsábítják saját, zugban felállított műhelyükbe a vevőt, a munkateljesítmény csökken és ime: az eddiginél felével több bért kérnek.

— Nem lehet! Nem bírjuk megadni! — védekeznek

a kisiparosok.

S most az övök a szó és a mit mondanak, arra még talán a fal mellé sorjában felállított dákók s az füveszekrénybe helyezett *Divat és Művészet* festett nőalakjai is felfigyelnek. Mert ők kimondják, hogy *nincs tovább!* A közönség a téli ruháért nem akar annyit fizetni, mint a tavasziért fizetett (ugy látszik, megjött az esze), még a jó vevőkör sem, a középosztály annál kevésbé! S kimondják, a mit már épp itt volna az ideje, hogy minden kereskedő zászlójára tüzzön, hogy *további terhet a fogyasztóra áthárítani már nem lehet!*

— Mit szólna hozzá Ungár Izsó? — kiáltja felbőszülten az egyik kisiparos. Nevezett ur az Árvizsgáló Bizottságnál van s úgy látszik, lelkiismeretesen végzi munkáját, mert helyeslő megdöbbenéssel fogadják a közbekiáltást.

Szomorú és súlyos szavak hangzanak el arról, hogy a kisiparos munka nélkül van, a nőiszabóipar csödjé felé siet, mert a vevők nyolcvan százaléka az *izlést kénytelen-kelletlen a sutba dobja és tömegtermelőnél szerzi be a ruháit!*

Öltözködni szépen szerető nőinkről hallani ezt, bizony szomorú! A mit a kommun terrorjával sem bírt elérni: az uniformizálást, — azt, úgy látszik, könnyedén megteremti a legnagyobb hatalom: a szegénység.

A gyűlés még huzódik, hol itt, hol ott pattan ki az elkeseredés szikrája, mindég csak pro, sohasem kontra.

S most úgy áll az ügy, hogy az eddigi 11 korona hatvan filléres órabér helyett tizenhét korona negyven fillért kérnek a munkások óránként (persze a gyöngébb erők ennek megfelelően kevesebbet!), a munkaadók pedig már a bécsi (majdnem tizennégy koronás bért) is hajlandók megadni.

— Pedig Ausztria élvezi a tranzitforgalom minden előnyét! — sóhajtanak nem csekély szívfájással a munkaadók. — Azután még megfogadják, hogy a mennyiben egyes helyeken — mint a napokban Rác Dánielnél — a munkások sztrájkba lépnek, úgy a nőiszabóiparosok *testületileg beszüntetik a munkát*. S ezzel vége a gyűlésnek, mely nem látott sem vihart, sem szenvedelmes szónoklatokat nem hallott, csak jajgatást és kenyérgondot.

Budapesti Könyvtáros Házinyomdája 1919.